

K Ö N Y V A J Á N L Ó

Pedagógusainkra emlékezve

Lassan két évtizede, hogy ősszel napvilágot lát a Pedagógusok arcképcsarnoka kötet. Idén a 19., s ahogy általában, most is vannak benne Nádudvarhoz köthető életutak. Ezúttal 94 – többségében megyénkbeli - tanító, tanár, óvónő, tudós-tanár emlékét idézik fel és örökítik meg a könyv lapjain. A 2020. évi kötetben két, Nádudvaron tanító pedagógusra is emlékezik egykori kollégájuk, barátjuk Kerti Józsefné. Mindkettőjüket személyesen ismertem, így jó szívvel ajánlom olvasásra a róluk készült visszaemlékezéseket, melyek elolvashatók a városi Facebook-oldalon is. **Deák Józsefné** tanítónőről, a gyerekek Rézike nénijéről vannak korábbi emlékeim, hiszen az általános iskola alsó tagozatán négy évig osztályfőnököm volt. Nem én voltam ugyan a kedvenc tanítványa, de mégiscsak ő tanított meg a betűvetésre, s a számok kanyarítására. Igaz a furulyázás művészetét még ő sem tudta belém plántálni, bár próbálkozott: mikor először bírtam volna „szóra” ezt az egyszerűnek tűnő fúvós hangszert, az én ujjaim bizony kezdő hangon maradtak, míg a többiek lejátszották az egész dallamot. Így fejeződött be el sem indult zenei karrierem, mert Rézike néni látta, hogy e téren reménytelen eset vagyok. Sokaknak viszont sikerélményt szerzett, hogy megtanította őket, ahogy Kertiné Ági néni is írja: a fél iskola furulyázott általa.

Vollay Elemér volt iskolaigazgató, önkormányzati képviselő. Mikor felső tagozatos diák lettem, akkor lett „diri”. Ha ritkán „összefutottunk” – egyszer-kétszer helyettesített a négy év alatt -, mindig szigorúnak, de a teljesítményünk alapján megítélő, következetes tanárnak tűnt számomra. Húszéves koromban KRESZ-re is ő oktatott. Közelebbről akkor ismertem meg, mikor az ő utolsó, s a saját magam első (s minden bizonnyal egyben utolsó) önkormányzati ciklusában egymás melletti széken ülve igyekeztünk képviselőként előbbre vinni a város szekerét. Akkor is a megfontoltság és a higgadság sugárzott róla. M. L.

(NÁDUDVARI HÍREK 2020. november)